

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2129/2022

31.08.2022. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјине, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Стевић, адвокат из ..., против туженог ЕИ „Пионир КТ“ ДОО у стечају из Земуна, чији је пуномоћник Миливоје Судимац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2902/20 од 26.11.2020. године, у седници одржаној 31.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2902/20 од 26.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4466/10 од 20.09.2012. године, ставом првим изреке, одбијен је истакнут приговор тужене стварне ненадлежности Првог основног суда у Београду за поступање у овом предмету. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужени на име неисплаћених зарада за период од јула 2006. године закључно са јуном 2007. године исплати укупно 222.525,71 динар у месечним износима, са законском затезном каматом и за период од 01. до 03.09.2007. године 911,67 динара, са законском затезном каматом од 20.10.2007. године, као и отпремнину од 55.312,50 динара са законском затезном каматом од 05.09.2007. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 112.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2902/20 од 26.11.2020. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћених зарада за период од јула 2006. године закључно са јуном 2007. године исплати укупно 222.525,71 динар у месечним износима, са законском затезном каматом и за период од 01. до 03.09.2007. године 911,67 динара, са законском затезном каматом од 20.10.2007. године, као и отпремнину од 55.312,50 динара са законском затезном каматом од 05.09.2007. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 137.830,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана од кад наступе услови за извршност па до исплате, док је у преосталом делу захтев тужиоца за камату на трошкове поступка од дана пресуђења до дана наступања услова за извршност, одбијен

као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се у овом случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), па се на ревизијски поступак примењује одредба ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Будући да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14) односно 26.11.2020. године, на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Тужбу ради накнаде штете због неисплаћене зараде и отпремнине тужилац је поднео 15.09.2008. године, а вредност предмета спора је 280.838,21 динара.

Према одредби члана 439. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09) ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Пошто се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање (накнада штете због неисплате зараде и отпремнине), следи да се не примењује одредба члана 439. ЗПП када би ревизија увек била дозвољена. Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић